

Макарусь В. Л.

група УК-31, факультет менеджменту та маркетингу,
НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: Стецюра К.О.,
викладач НТУУ «КПІ»

Переваги та недоліки дистанційної освіти

Уявити сучасний світ без комп'ютерів неможливо. Комп'ютеризація відбувається у багатьох сферах життя людини, не оминула вона і освіти. На мою думку, з часом, заочна та вечірня форми навчання вичерпають себе і постає питання про запровадження дистанційної освіти.

Проблемі дистанційної освіти присвячені дослідження М. Кадемії, І.Кузьміної, В.Бикова, Л.Власенко, М. Жалдака та ін. Дистанційна освіта –«це відкрита система навчання, що передбачає активне спілкування між викладачем і студентом за допомогою сучасних технологій та мультимедіа» [2].

Такий вид навчання має як ряд недоліків, так і ряд переваг. По-перше, навчання відбувається на дому, або в іншому зручному для учня(студента) місці. З одного боку це безумовно позитивно, адже економиться час і гроші, які витрачались на те, щоб дістатись навчального закладу. Також учень(студент) самостійно складає план навчання відповідно до своїх можливостей і вільного часу. Проте, не виключено, що зекономлений час та гроші будуть використані в корисних цілях, а домашня атмосфера не завжди сприяє навчанню. Також, можливо, знайдуться такі учні (студенти), які взагалі не будуть виходити з дому, адже ходити до школи (університету) не буде потреби.

По-друге, дистанційне навчання проводиться за допомогою комп'ютера та через мережу Інтернет. Це добре, адже в процесі навчання учень(студент) отримує додаткові навички в роботі з сучасною технікою, що досить важливо в теперішньому світі і обов'язково знадобиться в майбутньому. З іншого боку не всі можуть дозволити собі якісну техніку і доступ до мережі Інтернет. Також, дистанційне навчання – це проведення зайвого часу за комп'ютером, що може негативно відобразитись на здоров'ї учня (студента).

Основною перевагою дистанційного навчання є необмежений доступ до навчального матеріалу. Також «викладач доступний не тільки під час аудиторного заняття» [1, с.130]. У кожного були ситуації, коли з тих чи інших причин доводилось пропустити деякий період стаціонарного навчання. Це, наприклад, хвороба або інші неочікувані обставини. Освоїти матеріал самостійно не так і просто, а невивчена тема може пізніше погано вплинути на подальше навчання. Якщо ж паралельно стаціонарному існує дистанційне навчання, то учневі(студенту) легше освоїти пропущене. Також відпадає необхідність покупки різного роду довідників та методичних книжок.

Основним недоліком дистанційної освіти є те, що обмежене живе спілкування між учнем(студентом) та вчителем(викладачем), або іншими учнями(студентами).«Коли поруч немає людини, яка б могла емоційно забарвити знання, це значний мінус для процесу навчання» [3]. Також зменшення часу живого спілкування може негативно вплинути на вміння людини якісно формулювати свою думку, адже з розвитком соціальних мереж така проблема є актуальною.

Таким чином, на мою думку, дистанційне навчання має розвиватися, але не як самостійний вид, а як доповнення до стаціонарного. За нормальних умов має використовуватись стаціонарне навчання, а при виникненні неочікуваних обставин стаціонарне навчання легко замінюється дистанційним.

Список використаної літератури :

1. Власенко Л. В. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ [Електронний ресурс] / Л. В. Власенко // К. НУХТ. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/12165/1/11ludmila.pdf>.

2. Дистанційна освіта [Електронний ресурс] // osvita.org.ua. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.osvita.org.ua/distance/>.

3. Рафальська О. О. ТЕХНОЛОГІЯ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ ЯК ІННОВАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ / О. О. Рафальська. // Науковий журнал "Комп'ютерно-інтегровані технології: освіта, наука, виробництво ". – 2013. – №11. – С. 130.